

עמ"ת 14585/04 - לירן עובד נגד מדינת ישראל, פרקליטות מחוז תל אביב פלילי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ת 14585-04-15 עובד נ' פרקליטות מחוז תל אביב פלילי
תיק חיצוני:

בפני כב' השופט ציון קאפק
עוררים
נגד
משיבה
לירן עובד - על-ידי ב"כ עוז'ד ניר ליסטר
מדינת ישראל פרקליטות מחוז תל אביב פלילי - על-ידי ב"כ
עו"ד אלון סיון

החלטה

ערר על החלטת בית משפט קמא אשר הורה על שחרור העורר בתנאים מגבלים, ובهم מעצר בית.

רקע:

ביום 26.8.14, סמוך לשעת חצות, ארעה תאונת דרכים ברמת גן. נגד העורר הוגש כתב אישום לבית משפט השלום לתעבורה המחייב לו עבירה של הפקרת לאחר פגיעה, עבירה לפי סעיף 64(ב) ביחד עם סעיף 40 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961.

בה בעת, הוגשה בקשה לפסילת רישון הנהוגה של העורר עד תום ההליכים המשפטיים. במסגרת זו,

נקבע על ידי בית המשפט לעורר כי העורר **הוא שנג על אופנו** כשהוא מרכיב את ניר כוכבי, והתנגש באופנים חממיות הנהוגות על ידי אריק קושמירק. כתוצאה מההתאונה, נחבל אריק חבלות של ממש וניר נחבל בגופו. חרף זאת, לא קיים העורר את המצווה עליו על פי חוק, לא עצר במקום התאונה, המשיך בנסיעה והפקיר את אריק ואת ניר.

ביום 7.12.14, התקציב במשטרה שי אהרון (להלן: "שי"), וטען כי הוא שנג את האופנו. לאחר חקירה ודרישה הוגש כתב אישום לבית משפט השלום בת"א נגד העורר ונגד שי. לעורר יוחסה עבירה של הדחה בחקירה, עבירה לפי סעיף 245(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"). לשני הנאשמים יוחסו עבירות של קשר רפואי לביצוע פשע, מסירת מידע כזבאות בקשר לעבירה מסוג פשע ושיבוש מהלכי משפט, עבירות לפי הסעיפים 499(א)(1), 243 סיפה

בכתב האישום נטען כי ביום 14.12.14, פסל שופט תעבורה את רישון הנגיעה של העורר לתקופה של שישה חודשים לאחר מכן, פנה העורר לשוי במטרה להניעו למסור הودעה שקר במשטרת ולקחת על עצמו, בכספי, את האחריות לתיק החקירה. בתמורה, יdag העורר להסדרת חובו של שי לארייל רמזנוב (להלן: "אריאל").

שי התייצב במשטרת ביום 14.12.14 ומסר הודעה כזבת כי הוא שנג עלי האופנו וنمלא ממה מקומ.

העורר מצדו, הגיע באותו חודש, עם אחר, אל אריאל ואמר לו שהם: " **לוקחים על עצם את חובו של שי.**"

בד בבד, הוגשה בקשה למעצר השני עד תום ההליכים המשפטיים.

בהחלטה מיום 22.3.15, קבעה כבוד השופט תבור כי קיימת תשתיית ראייתית לכואורית המבוססת את הנטען כלפי העורר. עוד קבעה כי קיימת עילית מעצר. לפי שהעורר שוחרר בהליך מעצר הימים, למעצר בית, הורתה כבוד השופט תבור כי תנאי זה יחול עד תום ההליכים המשפטיים.

مكان העරר אשר בפני.

ב"כ העורר טען כי קיימת חולשה בריאות. לחלוין, סבור ב"כ העורר כי גם אם קיימת עילית מעצר בתיק, אין צורך במעצר בית מסוים שהוא אינו משרת תכלית כלשהי.

ב"כ המדינה הפנה לתשתיית הראייתית הלכוארית ולעברו הפלילי של העורר.

התשתיית הראייתית הלכוארית:

עינתי בחומר הריאות ומצאת כי קיימת תשתיית ראייתית לכואורית מוצקה.

בראש הדברים יש לציין כי ריאות נסיבותות הין ריאות לכל דבר ועניין והן אין זרות להליך הפלילי. דרך שבשגרה, תקים רבים מושתתים על ריאות נסיבותות לפי שמתבע הדברים, לא לכל העבירות יש עדי ראייה. ריבות מהעבירות מבוצעות בחדרי חדרים ועל השופט היושב בדיון לבור את העיקר מן הטפל, להפעיל הגון ושכל ישר ולבזע האם עליה בידי התביעה להציג תזה שהינה האפשרות הגיגונית האחת והיחידה העולה מן הריאות.

1. מהתשתית הראייתית הלאורית עולה כי שי לא יכול היה לנוהג על האופנו גם לו חפש בכר. הוכח בריאות בלתי תלויות כי באותו שעתה שהה שי בחותנה בצומת ירקונים.
2. על פי ראיות שהוצגו בבית משפט לטעורה, נקבע באופן פוזיטיבי כי העורר הוא שנהג את האופנו. ראה לעניין זה הסכמת ב"כ העורר בדיון בפניו בנקודה זו.
3. הנה כי כן, כבר בשלב זה ניתן לקבוע כי אין לקבל טענת ב"כ העורר כי שי העניק שירות לגורם עולם כלשהו. הדעת נותנת כי **יחיד אשר יכול היה להפיק תועלת מגרסת הczub של שי הוא העורר עצמו** שהינו הבעלים של האופנו. ראי להציג כי בשים לב לחומרת העבירה- **הפקרת-** ולנוכח עברו הפלילי המכובד, צפוי העורר לעונש מאסר ממשמעותי.
4. אריאל אישר בחקירהו כי שי חייב לו כספים וכי במהלך חדש דצמבר 2014 הגיעו למקום עבודתו שני גברים אשר הודיעו לו חגיגת כי החוב מבוטל. אריאל סרב למסור את שמות הגברים.
5. בזיכרון מיום 27.2.15, מספר השוטר רס"ל נעראני כי במהלך הסעת אריאל לכלא הדרים, קישר אריאל בין "הבחן השחום" שהופיע במקום עבודתו לבין העורר. בשיחה נכח גם השוטר נעם גרינברג.
6. לאלה יש להוסיף את שתיקת המשיב בחקירהו במשטרת.

יש לקבוע אפוא כי קיימת תשתיית ראייתית לאורית.

עלית המעצר ברורה אף היא. ראה לעניין זה החלטת כבוד השופט ארבל במסגרת בש"פ 3927/13 מדינת ישראל נ' שושן ברבי, דיון במסגרת סעיף 62 לחוק המעצרים.

אם כן, נותר לדון בשאלת האخונה כלום מעצר הבית מפיג את החשש משימוש ההליכים.

כפי שנקבע לעיל, העורר החל לשבש ההליכים, הלכה למעשה. שי מתמיד בגרסתו כי הוא שנהג באופנו, חרף הראיות החפциות אשר הوطחו בו. אריאל אינו נלהב לשוף פעולה: "**אתה יודע לבדוק למה...זה-cailio זה הרגשה לא נוחה...**" (ש' 16-12 בעמ' 3 לתשאול המצלם מיום 26.2.2015).

לאוריה, העורר יכול לשבש ההליכים גם מקום מעצר הבית. אולם, אין ספק כי ניתן לפקח על העורר ביותר ייעילות בשעה שהוא מצוי בדלת אמות של מעצר בית.ifsים הדברים שבעתים כאשר נתונים הדעת לעברו הפלילי המכובד של העורר יכול עבירות אלימות רבות, **עבירות הפרת הוראה חוקית, איומים, סחיטה וועוד.**

אין מקום לקבל הערת.

המציאות תשליך העתק ההחלטה לצדים.

ניתנה היום, י"ד איר תשע"ה, 03 Mai 2015, בהעדר הצדדים.